

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Sergiu Mardari,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Sergiu Mardari împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-203/24
NR. PIGD 2-22042521-01-3ra-29022024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani: L. Holevițaia
Curtea de Apel Chișinău: V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Sergiu Mardari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 martie 2022, Sergiu Mardari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la anularea ordinului nr.365-p din 14 februarie 2022 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu”.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, la 28 februarie 2022 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 365-p din 14 februarie 2002, prin care a fost informat despre faptul că se suspendă raporturile de serviciu din funcția publică de șef adjunct direcție, începând cu data revenirii din concediu medical, până la emiterea unei sentințe definitive pe cazul dat.

3. Menționează că, nefiind de acord cu acesta, l-a contestat cu cerere prealabilă, iar în data de 28 martie 2022 a primit prin poștă răspunsul datat cu 22 martie 2022, prin care a fost informat de către pârât că cererea sa prealabilă este respinsă ca inadmisibilă și este în drept de a se adresa direct în judecată, fără a efectua procedura prealabilă.

4. Notează că, a fost angajat în funcția publică de șef adjunct direcție, postul de inspecție de frontieră Chișinău în baza ordinului Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr.881-p din 1 octombrie 2018.

5. Relatează că în motivarea ordinului contestat se menționa că, în data de 29 noiembrie 2021 de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție a fost pornită urmărirea penală nr. 2021970627, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, pe faptul că angajații Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, cu biroul de serviciu amplasat în sediul Aeroportului Internațional Chișinău, bd. Dacia 80/3 și în sediul aceleiași instituții din str. V. Lupu 48, mun. Chișinău, care în sensul art.123 alin.(2) Cod penal, dețin funcții publice, pretind și primesc drept remunerații ilicite, plăți care nu sunt stabilite oficial de către această entitate, pentru a nu crea impedimente la eliberarea certificatelor sanitar-veterinare pentru mișcarea necomercială a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici din Republica Moldova către țările Uniunii Europene și, respectiv, la ieșirea din Republica Moldova cu animale de companie. Conform probelor administrate în cadrul cauzei penale s-a stabilit că, Sergiu Mardari, este angajat în funcția publică de șef adjunct

direcție, conform ordinului directorului general al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr.881-p din 1 octombrie 2018. La 30 noiembrie 2021, Sergiu Mardari, aflându-se la serviciu, postul de inspecție la frontiera Chișinău, amplasat în sediul Aeroportului Internațional Chișinău, bd. Dacia 80/3, contrar prevederilor hotărârii Guvernului nr.30/2019 cu privire la aprobarea Metodologiei de calcul a tarifelor la serviciile prestate de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, precum și a nomenclatorului serviciilor prestate de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor și a tarifelor la acestea, a pretins și primit de la Veaceslav Dimitroglu și Xenia Gokmțcaia, mijloace bănești în sumă totală de 300 lei, pentru a le permite deplasarea la 30 noiembrie 2021 din Republica Moldova către Elveția, cu animale de companie, deși conform prevederilor hotărârii Guvernului nr.90/2019, tariful pentru examinarea unui animal de companie constituie 29 lei. Prin urmare, se constată că pentru serviciul de examinare a 3 animale de companie în cadrul postului de inspecție la frontiera Chișinău, urma a fi încasat în total 87 lei (29 lei x 3), însă de către Sergiu Mardari au fost pretinse câte 92 lei per animal, adică în total 276 lei, fiindu-i transmise 300 lei, fără eliberarea bonului fiscal. Astfel, Sergiu Mardari prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (4) CP – corupție pasivă, adică, pretinderea și primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 u.c. Prin urmare, Sergiu Mardari, a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal, pe caz fiind întocmit rechizitoriu, iar la 13 ianuarie 2022, cauza fiind expediată în instanța de judecată pentru examinare în fond.

6. Cu trimitere la prevederile art. art. 31, 189, 206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, reclamantul susținea că prin cerere solicită constatarea ilegalității actului administrativ individual - ordinul nr.365-p din 14 februarie 2002, emis de către directorul general Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, prin care au fost suspendate raporturile de serviciu cu reclamantul din funcția publică deținută, începând cu data revenirii din concediu medical, până la emiterea unei sentințe definitive pe cazul dat, deoarece conform art. 8 alin. (1) și (2) CPP, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar potrivit art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale și conform art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la muncă, la

libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

7. Indica reclamantul în acest context că nu există nici o hotărâre judecătorească prin care să fie constatat că a comis o infracțiune sau contravenție, iar prin suspendarea raportului de serviciu în baza ordinului contestat se încalcă prezumția nevinovăției și se încalcă dreptul său la muncă, garantat de Constituția Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 6 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Sergiu Mardari împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor privind anularea actului administrativ individual defavorabil – ordinul nr.365-p din 14 februarie 2022 „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu”, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 28 decembrie 2022, Sergiu Mardari a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 6 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 15 martie 2023 a depus cerere de apel motivat solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 6 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Sergiu Mardari împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 06 decembrie 2022.

11. În motivarea soluției Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 51 alin. (1)-(3), art. 53, art. 22 alin. (1) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.168 din 4.07.2008, art. 7 alin. (2) al Legea nr. 25 din 22.02.2008 privind Codul de conduită a funcționarului public, art. 76 lit. g) Codul muncii și a considerat că acțiunea apelantului este neîntemeiată.

12. A conchis instanța de apel că, deși art. 43 al Constituției Republicii Moldova, oferă apelantului dreptul la muncă, acest drept nu este unul absolut, limitarea acestuia fiind posibil de realizat de către angajator, respectiv de către intimat, în condițiile Legii. Această constatare fiind făcută și de CtEDO în jurisprudența sa constantă.

13. A notat că, suspendarea raporturilor de muncă cu funcționarul public este prevăzută de Lege în cazul existenței unei ordonanțe de punere sub

învinuire privind comiterea de către funcționarul public a unei infracțiuni ce ar prejudicia imaginea, prestigiul, interesele legale ale autorității publice sau legate de exercitarea atribuțiilor funcției publice pe care o deține, suspendarea respectivă urmărește scopul legitim prevăzut de normele pertinente și este necesară într-o societate democratică în contextul necesității menținerii încrederii publice în autoritatea publică și în statutul funcționarului public.

14. Colegiul instanței de apel a conchis că, ordinul contestat a fost adoptată după punerea apelantului sub învinuire și remiterea cauzei penale în instanța de judecată, astfel încât în speță se întrunesc condițiile stabilite de Lege pentru emiterea acestuia.

15. A apreciat ca fiind nefondate argumentele apelantului referitoare la faptul că în speță i se încalcă dreptul la prezumția nevinovăției, deoarece ordinul contestat nici nu confirmă, nici nu infirmă învinuirea înaintată acestuia, astfel încât nu afectează prezumția invocată de apelant.

16. La fel, a subliniat că prin ordinul contestat nu este încălcat nici dreptul său la muncă în condițiile în care acesta nu are drept efect încetarea raporturilor de muncă, ci suspendarea temporară a acestora, în ordinul respectiv fiind expres specificată perioada pentru care acesta este aplicabil, perioadă ce corespunde exigențelor legale.

17. De asemenea Curtea de Apel a respins și argumentele apelantului referitoare la faptul că prima instanță ar fi constatat comiterea de către acesta a faptei incriminate, deoarece din conținutul hotărârii instanței de fond reiese cert că constatarea respectivă nu se referă nicidecum la aprecierea comiterii faptei penale incriminate, respectiv nicidecum nu susține învinuirea înaintată apelantului, ci se referă la momentul în care aceasta se invocă a fi comisă, respectiv în timpul exercitării funcției sale în cadrul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, motiv pentru care Colegiul atestă că constatarea respectivă nu generează casarea hotărârii, aceasta fiind făcută în vederea determinării întrunirii condițiilor legale pentru emiterea ordinului contestat de apelant.

18. În consecință, Colegiul a conchis că ordinul contestat al intimatului a fost adoptat de acesta în corespundere cu prevederile cadrului normativ pertinent și în limitele instituite de acesta, motiv pentru care temeiuri pentru anularea actului administrativ ce constituie obiectul prezentului litigiul nu sunt.

19. Instanța de apel nu a reținut argumentele apelantului, indicând că acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor.

20. Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul apelantului precum că hotărârea primei instanțe este una neîntemeiată și

nemotivată, reținând că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

21. Completul judiciar a respins ca fiind neîntemeiată și critica apelantei precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei, menționând că, rolul activ exercitat de instanță, în deslușirea corectă a raportului dintre părți, este evident manifestat, în condițiile analizei apărărilor reclamantului exprimate pe cale incidentală, dar, în cadrul fixat de reclamantă și în limitele obiectului dedus judecătii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 16 ianuarie 2024, Sergiu Mardari a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 6 decembrie 2022 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2023, cu adoptarea unei decizii noi, prin care cererea de chemare în judecată depusă să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

23. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel și suplimenta a indicat că, Curtea de Apel Chișinău în decizia sa din 29 noiembrie 2023 nu a motivat soluția adoptată, a încălcat ca și instanța de fond prezumția nevinovăției, astfel consideră că hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel pe acest caz sunt arbitrare și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

24. În drept a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

POZIȚIA INTIMATULUI

25. Prin referința depusă la 18 martie 2024, intimatul Agenția Națională pentru Siguranța alimentelor a solicitat declararea recursul inadmisibil, sau respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

27. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

28. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

29. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 18 februarie 2024 recurentului a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei electronice, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 123).

31. Cererea de recurs a fost depusă la data de 16 ianuarie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

32. Din analiza prevederilor art.245¹-246, rezultă că admisibilitatea /inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

33. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Prin urmare dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

36. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

37. Din analiza recursului declarat de Sergiu Mardari rezultă, că recurentul a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ și anume faptul că decizia contestată este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

38. Noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr. 246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

39. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșeală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

40. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

41. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Sergiu Mardari, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

42. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

43. Curtea reiterează că admisibilitatea recursului trebuie analizată prin prisma rolului constituțional și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care este aceea de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii în materia contenciosului administrativ. Astfel, motivarea cererii de recurs trebuie să reflecte nu doar nemulțumirea față de soluția instanței de apel, ci și necesitatea clară de intervenție a instanței supreme în vederea corectării unei erori de drept semnificative ori a consolidării practicii judiciare. Filtrul de admisibilitate instituit de art. 245¹ și 246 din Codul administrativ nu este formal, ci unul de fond, esențial, menit să respingă acele recursuri care nu ridică veritabile probleme de legalitate.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

45. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul declarat de Sergiu Mardari.

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Sergiu Mardari.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă